

[Korsgaard.]

efter de fremlagte Forslag om Kriselovgivning, og en Gruppe, der skulde dække det Underskud, som Finansministeren regnede med i hvert Fald muligen kunde fremkomme ved, at Kronen var gaaet ned i Værdi i Forhold til Dollars hvilket Forhold jo, hvis Kronen holder sin nuværende Værdi, skulde betyde, at Rentekontoen maatte belastes med et Beløb af 10—12—14 Mill. Kr. ekstra.

I Argumentationen kom den højtærede Finansminister ind paa, at der til Raadighed for det Finanslovsforslag, der da forelaa, var et Overskud paa 19 Mill. Kr. Dette Beløb er ca. 6,3 Mill. Kr. højere end det Overskud, hvormed der er regnet efter Vedtagelsen af Finanslovsforslaget ved anden Behandling den 6. Januar 1932. Det, jeg da her ønsker at gøre opmærksom paa, er, at naar man nu, hvis Finanslovsforslaget vedtages i den Form, hvori det paa det darende Tidspunkt forelaa efter de da foreliggende Ændringsforslag, regner med dette Overskud paa 19. Mill. Kr., er det ikke helt berettiget i Relation til hele den Argumentation, som den højtærede Finansminister opbyggede Forslaget paa. Saaledes som Finanslovsforslaget snart vil foreligge til Afstemning, findes der et ikke helt ubetydeligt Indtægtsbeløb, som man i Virkeligheden har regnet med skulde medgaa til de Udgifter, som Kriselovgivningen vil medføre.

Naar vi saaledes tager en ekstra Benzinskat paa 4½ Mill. Kr., som den er opført med her, er det et Beløb, som overhovedet ikke vilde have været paa Finansloven, hvis vi ikke havde haft Kriselovgivning. Og saa maa vi jo sige, at Ølskattens Forhøjelse med 3 Mill. Kr. formentlig i alt væsentligt er foranlediget af den Øres Forhøjelse pr. Flaske, som blev vedtaget i Forbindelse med Kriselovgivningen. Ogsaa maa man vel antage, at der indenfor Toldloven findes i hvert Tilfælde et ikke helt forsvindende Beløb, som hidrører fra den særlige Lovgivning ved den Lejlighed. Her kommer vel endelig ogsaa Æblerne og faar deres Betydning i Kraft af den Toldforhøjelse, man vedtog i Oktober Maaned.

Saa kunde man spørge, om der overfor disse Beløb, som altsaa her kommer ind paa Finansloven, ikke findes tilsvarende Udgifter, som ikke vilde have været paa Finansloven, hvis vi ikke havde haft Kriselovgivningen, og er disse Beløb af tilsvarende Størrelse, vilde det lige nævnte Forhold ikke have nogen Indflydelse med Hensyn til Overskuddets Beregning.

Da Tillægsbevillingsloven fremlagdes, sagde den højtærede Finansminister og vist med fuldkommen Ret, at for dennes Vedkommende var Udgiftsbeløbene foranlediget af Krisen i alt Fald ikke mindre end de Indtægtsbeløb, som den særlige Kriselovgivning havde medført. Det er muligt, at der paa Tillægsbevillingsloven paa dette Punkt er et lille Plus; men saa vidt jeg kan se, findes der overhovedet ikke noget paa Udgiftssiden, der vedrører den særlige Kriselovgivning, saaledes at det Beløb paa 19 Mill. Kr., som der efter Finansministerens Udtalelser ved Fremsættelsen af Kriselovforslagene vil være i Overskud, naar Finanslovsforslaget vedtages i den Form, hvori Flertallets Ændringer den Gang forelaa, vistnok er en 7—8 Mill. Kr. mindre, og altsaa det Beløb, man gennem Finansloven har til Imødegaaelse af Tab paa Toldindtægterne, ikke er, som den højtærede Finansminister ved den Lejlighed mente, rundt regnet 19 Mill., men snarere en 11—12 Mill. Kr.

Jeg vil antage, at denne Opstilling er rigtig; men jeg har ment, at det vilde være rigtigt i givet Fald at faa Udtalelsen korrigeret, eventuelt at faa bekræftet, at der i hvert Fald ingen Tvivl kan være om, at Overskuddet, der er til Raadighed til Dækning af Toldindtægternes Nedgang, er væsentlig mindre end det, som Finansministeren har regnet med ved Fremsættelsen af Kriseloven.

Finansministeren (Bramsnæs): Af de nye Indtægter, hvorom der er stillet Ændringsforslag, stammer de 4,6 Mill. Kr. fra forøget Benzinafgift til Dækning af Kriseudgifterne, og for Ølskattens Vedkommende er en Del af den Forhøjelse, der er foreslaaet, af samme Art, jeg vil antage et Par Millioner Kroner. Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ret i, at disse Penge — jeg regner det altsaa til ca. 6 Mill. Kr. — egentlig er bestemt til at skulle dække Kriseudgifterne, og der er ikke i dette Øjeblik, som Finansloven foreligger, budgetteret Kriseudgifter paa denne Lov. Derved bliver der naturligvis noget mindre Beløb — hvis man forudsætter, at disse Kriseudgifter skal dækkes paa denne Maade — til Imødegaaelse af den Nedgang i Toldindtægterne, som jeg nævnte, det har det ærede Medlem Ret i. Paa dette Omraade er Usikkerheden i øvrigt saa stor, at det er vanskeligt for noget Menneske i Øjeblikket at vide noget som helst om, hvordan det gaar, det vil først Tiden vise. Men i den principielle